नक्षत्रैरनु त्वावतु" इति। 'मित्रावरुणौ', 'इह' कर्म्मणि, 'त्वाम्', 'अनु'क्रमेण रक्षताम्। 'विश्वशम्भू' विश्वस्य सुखस्य भावयित्र्यौ 'द्यावापृथिव्यौ', 'त्वामनुरक्षताम्। 'सूर्य्यः', अयन् 'अहोभिः', सह 'त्वामन्ववतु'। 'चन्द्रमा नक्षत्रैः', सह 'त्वामनुरक्षतु॥

अथ पञ्चमीमाह। "द्यौश्च त्वा पृथिवी च प्रचेतसा। शुक्रो बृहद्दक्षिणा त्वा पिपर्त्तु। अनु स्वधा चिकित्सिताᳬ सोमो अग्निः। आयं पृणक्तु रजसी उपस्थम्" [२] इति। 'द्यौश्च पृथिवी च,' इत्येते 'प्रचेतसा' प्रकृष्टज्ञानयुक्ते सत्यौ 'त्वां' रक्षताम्। योऽयं सोमयागे 'शुक्राख्यो ग्रहः, स त्वां 'पिपर्त्तु' पालयतु। तथा 'बृहत्, सामनाम त्वां 'पिपर्त्तु', 'दक्षिणा', त्वां 'पिपर्त्तु', 'स्वधाशब्दोपलक्षितमन्नं त्वाम् 'अनुचिकित्सितां' तव अनिष्टं निवारयत्वित्यर्थः। तथा 'सोमः', 'अग्निः', च इत्येतौ उभौ त्वदीयमनिष्टं निवारयेताम्। 'अयं' रथः 'रजसी' रञ्जनात्मके द्यावापृथिव्यौ 'उपस्थं' तत्समीपे स्थितम्, अन्तरिक्षञ्च 'आपृणक्तु' सर्व्वतः स्वेन सम्पृक्तानि करोतु, स्वयं लोकत्रयं व्याप्नोत्वित्यर्थः॥

अत्र विनियोगसङ्ग्रहः॥

अभीति रथमभ्येऽति ह्यातिष्ठेत्यभिमन्त्रणम्।
अङ्कौ चक्रे स्पृशेदातिमन्त्रयेत् रथसंस्थितम्॥
पञ्चभिश्चैव मन्त्रोक्ता अष्टौ मन्त्राः क्रमादमी।

इत्यष्टमोऽनुवाकः॥ ८॥